

РЕШЕНИЕ

№ 7169

гр. София, 28.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7187** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Я. С. П., ЕГН [ЕГН], подадена чрез адв. В. П., срещу решение от 26.05.2022 г., постановено по НАХД № 6913/2020 г. от Софийски районен съд, 21-и състав. С него е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 20-4332-007217 от 11.05.2020 г., издадено от началник на група към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ (СДВР-ОПП), с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3000 лева на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП за извършено нарушение по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца.

В касационната жалба се релевират доводи за неправилност на обжалваното решение, като постановено при неправилно приложение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН. Твърди се, че първоинстанционният съд не е обсъдил в цялост събраните по делото писмени и гласни доказателства, като неправилно е дал вяра единствено на показанията на актосъставителя. Сочи, че в конкретния случай констатациите в АУАН са опровергани от събраните по делото писмени и гласни

доказателства, в това число и от разпита на свидетеля И. П.. На следващо място се излагат оплаквания, че съдът неправилно е приел, че нарушението е извършено виновно от дееца, тъй като една от възможните причини за занасянето на автомобила би могла да бъде в резултат на неумелото управление на автомобила при преодоляване на кривата на завоя и недоброто състояние на пътя.

Ответникът – Началникът група към СДВР-ОПП не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура, изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена по безспорен начин: На 26.04.2020 г. служител в СДВР-ОПП съставил Акт за установяване на административно нарушение серия № 139237 от 26.04.2020 г. срещу Я. С. П. за това, че на 26.04.2022 г. около 15:10 ч. в [населено място], в[жк]на кръстовището с ул. „Академик Б. С. и [улица], нерегулирано със светофарна уредба, управлявал лек автомобил „М. Е 500" с рег. [рег.номер на МПС] , като на кръстовището на ул. „Академик Б. С. и [улица]използвал пътища, отворени за обществено ползване за други цели, като привел автомобила в неконтролируемо състояние (водачът подал газ при навлизане в завоя и предизвикал загуба на сцеплението на гумите с пътната настилка, довело до изнасяне на задната част на автомобила). Нарушенията са квалифицирани от контролния орган като такива по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП. Въз основа на така съставения АУАН било издадено и оспореното наказателно постановление № 20-4332-007217/11.05.2020 г.

За да потвърди НП първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя И. А. и на И. П., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че в хода на проведеното административнонаказателно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съставените АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат реквизитите, изискуеми по ЗАНН и са издадени при спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Съдът като е кредитирал свидетелските показания на актосъставителя И. А. е намерил вмененото нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП за доказано. Изложил е мотиви, че поради съзнателното опасно шофиране от страна на Я. П., посредством занасяне на автомобила в различни посоки, чрез рязко повишаване на скоростта, същият е не е използвал пътя в съответствие с основното му предназначение за превоз на хора и товари, с което е нарушил разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП. Въз основа на събраните писмени и гласни доказателства районният съд е приел, че от обективна страна касаторът е осъществил нарушение на разпоредбата на чл. 104б, т. 2 ЗДвП, а от субективна страна, че нарушението е извършено виновно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла

на чл. 219, ал. 1 от АПК.

По смисъла на чл. 220 от АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали районният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила. От страна на районния съд е проведено съдебно следствие, в хода на което е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая.

Водачът на МПС е наказан за нарушение на чл. 104б, т.2 от ЗДвП. Визираната разпоредба императивно забранява на водачите на МПС да използват пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. В закона не се съдържа легална дефиниция досежно „ползването на път за други цели, освен за превоз на хора и товари“, което изисква за всеки конкретен случай да се определят признаците на нарушението от обективна страна. В случая от събраните по делото писмени и гласни доказателства безспорно е установено, че касаторът П. е управлявал лек автомобил „М. Е 500“ с рег. [рег.номер на МПС] в[жк]на кръстовището с [улица]и [улица], като на посоченото място използвал пътя за други цели, а именно привеждайки автомобила в неконтролируемо състояние, чрез презавиване, довеждайки го до състояние на загуба сцеплението на гумите с пътя. С това си действие, както правилно е приел районният съд, касаторът съзнателно е нарушил забраната по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.

Настоящият съдебен състав счита, че деянието е с висока обществена опасност, макар и от него да не са настъпили вредни последици, тъй като нарушението е извършено на кръстовище в близост до пазар и пешеходна пътека.

Неоснователно е оплакването на касатора, че съдът не е обсъдил подаденото от него възражение срещу Акта за установяване на административно нарушение № 139237 от 26.04.2020 г., в което е посочил изрично, че в колата е бил с лицето К. Н. В. и който факт се доказвал от разпита на свидетеля И. П.. Съдът правилно не е кредитирал показанията на свидетеля П., тъй като от една страна същият е заинтересован, предвид познанството му с Я. П., а от друга страна същият не се е намирал в колата когато е извършено процесното деяние и показанията му се разминават с тези на актосъставителя по отношение на това дали водача на автомобила е бил сам. Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя изводите на районния съд, че причината, която се навежда от страна на касатора за загубата на контрол върху автомобила, а именно неравна пътна настилка не е посочена във възражението, а е изложена едва в хода на съдебното следствие, като в тази връзка районният съд правилно е съобразил, че не следва да се кредитират показанията на свидетеля П., поради евентуалната му заинтересованост.

Във връзка с изложените твърдения от страна на касатора, че връченият му индигиран екземпляр от АУАН е нечетлив и в лошо качество, настоящият съдебен състав

намира, че това не е довело до неяснота за причината, поради която му се ангажира административнонаказателната отговорност, тъй като същият му е предявен в оригинал и касаторът се е запознал с неговото съдържание преди да го подпише.

Следва да се посочи че, съгласно приложимата норма на чл. 189, ал. 2 ЗДвП редовно съставеният АУАН има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното и доколкото касаторът не е оборил установените в АУАН фактически констатации, съдът правилно е обосновал правните си изводи въз основа на тях

Санкционната разпоредба на чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП предвижда, че се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лева водач, който ползва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. В случая наложените на касатора наказания са правилно индивидуализирани в предвидения от закона абсолютен размер, поради което не следва да се обсъжда въпросът за тяхното редуциране.

В заключение настоящият съдебен състав счита, че правилно е приложен материалния закон, поради което с наказателното постановление законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

По изложените съображения обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, Х. - ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 26.05.2022 г., постановено по НАХД № 6913/2020 г. от Софийски районен съд, 21-ви състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.